

בית משפט לתביעות קטנות בקריות

ת"ק 17-12-30400 ברקוביץ נ' ג.ז.ג. שיווק בשר בע"מ ואח'

בפני תובע כבוד השופטת פנינה לוקיץ סמי ברקוביץ

נגד

נתבעים 1. ג.ז.ג. שיווק בשר בע"מ, ח.פ. 514598671
2. נאדר שיתי, ת.ז. xxxxxxxxx

פסק דין

- 1
2 בפני תביעת התובע לחייב את הנתבעים, ביחד ולחוד, לפצותו בסך של 9,000 ₪ בגין 9 הודעות
3 שנשלחו לטלפון הנייד שהיה בבעלותו, בניגוד להוראות סעיף 30א חוק התקשורת (בזק ושידורים),
4 תשמ"ב-1982 (להלן: "חוק הספאס"), בצרוף פיצוי לדוגמא והוצאות משפט.
5
6 1. בתביעתו פירט התובע את ההודעות שנשלחו: 5 מהן ביום 4.2.16, 3 ביום 6.11.16, ואחת נוספת
7 ביום 9.11.16. כל ההודעות היו בעלות תוכן שיווקי/פרסומי ונועדו לקדם את ענייניה של הנתבעת
8 המנהלת עסק בשם סופרמרקט ארמזון בכרמיאל. לא נטען כי התובע נתן הסכמתו בדרך כלשהי
9 למשלוח ההודעות.
10
11 2. התובע הוסיף וציין כי כבר ביום 4.2.16, מיד עם קבלת ההודעות הראשונות, החזיר הודעה למספר
12 ממנו נשלחו ההודעות אליו (055-9709317) ובה ביקש כי מספרו יוסר, אולם למרות בקשתו זו
13 נשלחו אליו, בחודשים העוקבים עוד 4 הודעות כמפורט להלן. רק בחודש 7/17 קיבל הודעה כי
14 שמו הוסר מרשימות הנתבעת 1.
15
16 3. התובע מוסיף ומתאר בתביעתו כי הנתבע 2, שהינו בעל מניות בנתבעת 1 או זכייך שלה לניהול
17 בית העסק (להלן: "הנתבע"), עמד בקשר עם התובע לאחר שהלה פנה לאגודה להגנת הצרכן, ואף
18 הציע לו פיצוי, אולם למרות הצעתו זו לא פעל הנתבע לסילוק התביעה בהתאם להסדר שהוצע
19 (1,000 ₪ בתנאי שהסכום ישולם בתוך 10 ימים). לטענת התובע לאור התנהלותו והתחמקותו של
20 הנתבע יש לחייבו בסכום הפיצוי שייפסק, או על מנת להבטיח את תשלום הפיצוי במקרה
21 שנתבעת 1 לא תשלמו (סעיף 4 לכתב התביעה).
22
23 4. הנתבעת 1 לא התגוננה מפני התביעה (על אף שזו נמסרה לה כדין) ולפיכך זכאי התובע לפסק דין
24 כנגדה. עם זאת, מאחר ומדובר בפיצוי שהינו בשיקול דעת בית המשפט וסכום הפיצוי
25 הסטטוטורי (1,000 ₪ להודעה) הינו סכום המקסימום שניתן לפסוק בהעדר הוכחת נזק, אולם
26 אינו סכום שחובה לפוסקו.
27

בית משפט לתביעות קטנות בקריות

ת"ק 17-12-30400 ברקוביץ נ' ג.ז.ג. שיווק בשר בע"מ ואח'

- 1 לנוכח העובדה כי ההודעות נשלחו במקבץ ביום 4.2.16, ולנוכח העובדה כי הנתבעת 1 אכן הסיירה
2 את פרטי התובע בסופו של יום (רק בחודש 7/17 שלחה על כך הודעה לתובע) ולא המשיכה לשלוח
3 לו הודעות נוספות, אני סבורה כי את הפיצוי יש להעמיד על סך של 600 ₪ לכל הודעה, למעט
4 ההודעות מיום 4.2.16 אתן יש לראות לצורך זה כ"הודעה אחת". מכאן שהנתבעת 1 חייבת
5 בפיצוי התובע בסך של 3,000 ₪ (בגין 5 "הודעות") בצרוף הוצאות משפט בסך של 1,000 ₪.
6
7 5. המחלוקת בין הצדדים סבה למעשה אך ורק סביב שאלת חיובו של הנתבע כלפי התובע. הנתבע
8 טען בכתב הגנתו כי מאחר והתובע לא הצביע על עילה ל"הרמת מסך ההתאגדות" של הנתבעת 1
9 אין מקום לחיובו של הנתבע, כבעל מניות ו/או כמנהל של הנתבעת, בחיובי הנתבעת 1. הנתבע
10 טען בכתב הגנתו כי אין לו כל קשר למשלוח המסרונים על ידי הנתבעת 1.
11
12 הנתבע בכתב הגנתו הכחיש את טענות התובע ביחס למגעים בענין הפשרה, והוסיף בסעיף 6 לכתב
13 ההגנה כי: "גם אם הוצע פיצוי כלשהו לתובע הרי הוא הוצע על ידי הנתבעת באמצעות הנתבע
14 כמנהלה ולא על ידו באופן אישי".
15
16 6. בדיון שהתקיים בפני, ובניגוד לנטען בכתב ההגנה, אישר הנתבע כי פנה בהצעת פשרה לתובע
17 לאחר שהאגודה להגנת הצרכן פנתה אל בית העסק, ומנהליו הפנו את העניין לטיפולו, והצדדים
18 אף הגיעו להסכם לפיו דרישת התובע לפיצוי תסולק בתשלום הסך של 1,000 ₪, תוך שהתובע
19 התנה זאת בכך שהתשלום יבוצע בתוך 10 ימים. לטענת הנתבע הוא הודיע לתובע, בתוך מסגרת
20 זמנים זו, כי הכין שיק עבורו, בהתאם למוסכם, אך התובע הוא שנמנע מלהגיע וליטול את אותו
21 השיק, ולפיכך אין מקום לחיובו בדבר כלפי התובע. התובע הכחיש מכל וכל טענה זו.
22
23 7. לצערי ניהול ההליך, בעיקר לנוכח העמדות הקוטביות באשר לאשר התרחש בנוגע להצעת
24 הפשרה, ומדוע בסופו של יום לא סולקה התביעה בתשלום הסך המוסכם עוד קודם להגשת
25 התביעה, התפרש והתארך, תוך שכל צד מנסה לשכנעני, ב"אותות ומופתים" כי האחר הוא
26 שסיכל את הפשרה שהוצעה.
27
28 8. אומר כבר עתה כי על אף שאפשרתי לנתבע לעשות כן, וניתנו על ידי כל הצוים לשם כך, לא
29 מצאתי שהנתבע הוכיח טענתו כי התקבלה אצל התובע הודעה כלשהי בדבר הכנת השיק בסך
30 1,000 ₪ עבורו. אמנם נכון כי הנתבע הציג מסך של מכשיר נייד ממנו עולה כי ביום 13.3.17 וביום
31 20.3.17 שלח שתי הודעות לתובע, אולם לא הוכח כי הודעות אלו התקבלו אצל התובע. כל
32 נסיונות הנתבע לשכנעני כי טענת התובע שלא קיבל את ההודעות הינה שקרית, לא סייעו לו, שכן
33 מנתוני חברות התקשרות שהוצגו עולה כי לא ניתן לאמת את קבלת ההודעות במכשיר הטלפון
34 ששימש את התובע בעת ההיא. אוסיף עוד כי בניגוד לנטען בסיכומי הנתבע, הנטל להוכיח כי הוא

בית משפט לתביעות קטנות בקריות

ת"ק 17-12-30400 ברקוביץ נ' ג.ז.ג. שיווק בשר בע"מ ואח'

- 1 עמד בתנאי הסכם הפשרה, ולפיכך הגשת התביעה נעשתה בחוסר תום לב כנטען, מוטל במלואו
2 על כתפיו. אמנם התובע הוא ה"מוציא מחברו", אולם משמנסה הנתבע לשכנע כי הוא פעל לקיום
3 הסכם הפשרה, והתובע הוא שסיכלו, הנטל להוכיח זאת מוטל עליו, והוא לא הצליח לעמוד בו.
4
- 5 9. בכל מקרה, אפילו הייתי מקבלת טענת הנתבע כי התובע חדל מלענות לפנייתו הטלפונית, לא
6 ברור לי מדוע בעת שהתובע ניגש לבית העסק, כפי שהעיד שעשה, לא היה בנמצא השיק על מנת
7 שזה יימסר לידיו.
8
- 9 אין באפשרותי לשלול לחלוטין את טענת הנתבע כי ניסה ליצור קשר עם התובע, אולם מקום בו
10 צד מבקש לסלק תביעה כנגדו בתשלום, שהותנה כי ישולם בתוך תקופה קצובה, עליו לעשות כל
11 הנדרש על מנת לוודא כי הוא מבצע את התשלום בתוך אותו המועד, ובאם יש בכך צורך, ניתן
12 לשלוח את השיק לכתובתו של התובע, בדואר רשום (לאחר עריכת בירור מתאים לאיתור
13 הכתובת), על מנת לוודא קבלת השיק על ידו.
14
- 15 10. האם יש באי קיום תנאי הסכם הפשרה להביא לחיובו האישי? אינני סבורה כך. עצם העובדה
16 שהנתבע הציע הצעת פשרה שלא התממשה אין בה להביא לחיובו בפיצוי שחבה בו הנתבעת 1.
17
- 18 אולם, עצם העובדה שהנתבע הוא שבא בדברים עם התובע, מעידה "כאלף עדים" לטעמי כי
19 הנתבע הינו "נושא משרה" אצל הנתבעת 1, ואין כל סיבה שהיה פועל בשמה לצורך גיבוש הסדר
20 פשרה, אלמלא היה בעל הסמכות לעשות כן. הדבר גם עולה מפורשות מהאמור בסעיף 4 לכתב
21 הגנתו וכל הפלפול המשפטי הארוך שכלול בסיכומים מטעמו, אינם יכולים להקהות עובדות אלו.
22
- 23 ככל שרצה הנתבע לשכנע כי אין לו כל תפקיד העונה להגדרת "נושא משרה" אצל הנתבעת 1,
24 צריך היה להציג ראיות לכך (לכל הפחות: רישום ברשם החברות ו/או עדות מנהלים אחרים,
25 לרבות אלו שטען כי העבירו את הענין לטיפולו). דווקא מדבריו שלו בדיון כי מנהלים אחרים
26 בבית העסק הם שהפנו אליו את העניין, לטענתו בהיותו בעל המניות בנתבעת 1 בלבד, עולה כי
27 הנתבע מעורב בניהול בית העסק, ונסיונו לבדל את עצמו מכך, דינו להדחות.
28
- 29 11. משקבעתי זאת, אין עוד צורך להיזקק לשאלה באם חב הנתבע כלפי התובע מכוח ניהול
30 המו"מ לפשרה, אם לאו, שכן חוק הספאם עצמו קובע בסיפא של סעיף 30 א(ח) לחוק כי:
31 **"נעברה עבירה בידי התאגיד או בידי עובד מעובדיו, חזקה היא כי נושא משרה בתאגיד הפר**
32 **את חובתו לפי סעיף קטן זה, אלא אם כן עשה כל שניתן כדי למלא את חובתו."**

בית משפט לתביעות קטנות בקריות

ת"ק 17-12-30400 ברקוביץ נ' ג.ז.ג. שיווק בשר בע"מ ואח'

1 לכאורה סעיף זה חל רק במצב שבו נעברה עבירה בידי התאגיד, ולא במישור האזרחי -
2 עוולתי, ואולם ס"ק (ט) קובע: "**הפרת הוראות סעיף זה היא עוולה אזרחית**", "...ודוק :
3 עסקינן בכל הסעיף, לרבות סעיף קטן (ח) מכאן שנושא משרה שלא הוכיח כי עשה כל שניתן
4 בכדי למלא את חובתו, עוול גם עוולה אזרחית(ראה בדומה: ת"ק 16-05-64790 **יוגב עזרא**
5 **ואח' נ' הזנק להצלחה בע"מ** (28.9.16) אשר אושר בביהמ"ש המחוזי וברע"א 9162/16 (מיום
6 5.1.17)).

7

8 12. לאור קביעתי כי התנהלות הנתבע, כמו גם הודאתו בכתב ההגנה, יש בהם להעיד על כך שהוא
9 "נושא משרה" בתאגיד ובעל תפקיד ניהולי (בנוסף להיותו בעל מניות כנטען על ידו), קמה החזקה
10 שנקבעה בחוק, ועליו היה הנטל להוכיח כי עשה כל שניתן כדי למלא את חובתו ולוודא שלא
11 נשלחות הודעות ספאם מבית העסק. מאחר והנתבע לא עמד בנטל זה, ולא סתר את החזקה
12 שמקים החוק, הוא חב כלפי התובע לא בהיותו "ערב" לחיובי הנתבעת 1, אלא מכוח הוראות
13 החוק.

14

15 13. בשולי הדברים אציין כי בסיכומי התובע נטען כי הנתבעת 1 נכנסה להליכי פירוק. מאחר ולא
16 ניתנה כל הודעה לתיק, אין בכך לשנות מקביעותי, אולם יש בכך לחזק את טענות התובע כי יש
17 להשית על הנתבע את החיוב האישי, ולשם כך קבע החוק את חבות "נושא המשרה" במקרים
18 מעין אלו.

19

20 משכך אני מחייבת את הנתבעים, ביחד ולחוד, לשלם לתובע את הסך של 3,000 ₪ בצרוף הוצאות
21 משפט בסך 1,000 ₪.

22 אציין כי הוצאות המשפט נפסקו על הצד המעט גבוה, ביחס לתביעה קטנה, לנוכח ההליכים
23 וההחלטות הנוספות שנדרשו לבירור טענת הנתבע, עליה התעקש (אך לא הוכחה), כי התובע הוא
24 שסיכל את הסכם הפשרה.

25

26 הסכומים ישולמו בתוך 30 יום שאם לא כן יישאו הפרשי הצמדה וריבית כחוק מהיום ועד למועד
27 התשלום בפועל.

28

29 ניתן היום, כ"ב אייר תשע"ט, 27 מאי 2019, בהעדר הצדדים.

30

בית משפט לתביעות קטנות בקריות

ת"ק 17-12-30400 ברקוביץ נ' ג.ז.ג. שיווק בשר בע"מ ואח'

פנינה לוקיץ, שופטת

1
2
3
4